

94. Sokszor veszély környékezi...

Előző énekre.

1. Sokszor veszély környékezi Hithajónkat idelent,
A hullámsír fenyegeti Minduntalan éltünket;
Evezünk a nagy viharban, Úgyhogy nem is tudjuk gyakran,
Van-e Isten mellettünk, Vagy eltávozott tőlünk?
2. De nincs távol soha Isten, Ő vezérli hajócskánk;
Hogy megpróbáljon hitünkben, Vihart, szelet bocsát ránk;
Hogy hitünket megtisztítsa, Úgy tesz Ő, mintha aludna;
Mert ha kérjük, könnyörül, És a tenger csendesül.
3. Ő az Úr, és parancsára A zivatar elvonul,
És a tenger – szent szavára – Bárhogy tombolt: elsimul.
Ő, az Úr ád csöndet, békét, Viharban is védi népét,
Ő a vésznek át nem ad, Minthogy frigye megmarad.
4. Reménységtek legyen benne, Útján hittel menjetek;
És ha oly látszata lenne, Hogy nem ad segítséget:
Bizalmatok Ő iránta Épüljön csak e sziklára:
Mert ki hisz a Jézusban, Nem fél az a viharban!
5. Ha az élet viharában Kis hajócskánk hányódik,
Megmarad az biztonságban, Hogyha horgonyunk a hit.
Hitünk örök szent alapot Jézus vére által kapott,
S felhat Jézus szent vére Hit által a szentélybe.

6. Ezt a hor-gonyt biz - ton tart - ja A sze - re - tet -
Mely a menny-ből ki - in - dul - va E - gé - szen a

kö - te - lék,
föl - dig ér. E sze - re - tet vonz ben - nün - ket,

Ki - kö - tő - be ve - zet min - ket: Bé - ke -

or - szá - ga - ba fel, Így Is - ten - hez ju - tunk el.

7. Jézus Krisztus szent keresztje Dísze tanítványinak,
E jelben van győzedelme A tűrőnek, harcosnak.
A győzelem koronája Síron túl a győztest várja,
Ha a harcnak végével Dicsőségre juthat el.

8. Előre csak, bátorsággal, Mindig bízvást menjete,
Járjatok csak fáradsággal, Lesz majd békehelyetek.
Hajónk vihar ellenére Biztosan jut kikötőbe,
Iránytűnk az Úr szava, És az utat mutatja.